

AFSCHRIJF

1

Griffienummer : 000485

Repertoriumnummer : 602

Vonnisdatum : 06.03.2012

PRO JUSTITIA

**De Correctionale Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

845 1.
gezinshelpster,
geboren te op
wonende te
Belgische.

846 2.
timmerman,
geboren op
wonende te
Nederlander.

Verdacht van: te

De eerste, als eigenaar,
De tweede, als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd zijnde
eigendom van ingevolgt akte van aankoop
dd. 7 december 2004 verleden voor notaris te

A/ Op niet nader te bepalen data, tussen 24 oktober 2005 en 24 februari 2010

- Een veranda (+/- 12m x 3,7m) tegen de linker zijgevel, geplaatst op een verhoogd terras (+/- 35 cm), bestaande uit tegels, keien en bakstenen waarop een houten frame staat. Het geheel is afgedekt met een lessenaardak (hoogte +/- 3,3m tot +/- 2,3m). Aan de straatkant is de veranda afgesloten door middel van een bakstenenmuur,
- een terreinverharding in kasseien,
- een gemetselde tuinmuur en omheining

te hebben opgericht.

B/ Op 29 januari 2010

Het stallen van 8 autowrakken en stapelen van allerhande materialen, zoals dakpannen, kasseien, vorklift, autobanden, auto-onderdelen, aanhangwagens, glas ea.

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk

- het herstellen van de oorspronkelijke 'muizenand' ter hoogte van de buitengevels;
- het verwijderen van de pergola (mits herstel van dak en dakgoot), de autowrakken, materialen allerhands verspreid op het perceel, de terreinverharding uit kasseien, de gemetselde tuinmuren en omheining (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De tweede verdachte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende 3 jaar voor 6 maanden hoofdens valsheid in geschriften door een particulier, gebruikmaking van valsheid in geschriften door een particulier en heiling van voorwerpen verkregen d.m.v. Een misdraad of een wanbedrijf ingevolge het vonnis van de correctionele rechtbank van Tongeren dd. 19 november 2007 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 65,10 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt beide
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** **

1.
Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder
Beklaagde is de gebruiker van deze percelen en tevens de opdrachtgever
voor deze werken.

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied gewestplan , ggk. Bij K.B. van 22 maart 1978); het perceel ligt bovendien deels in een natuurgebied.

2.
Beklaagden worden ervan verdacht tussen 24 oktober 2005 en 24 februari 2010 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies te hebben opgericht, m.n. een veranda, terreinverharding en een gemetselde muur en omheining (betichting sub A) én op 29 januari 2010 8 autowrakken te hebben gesteld (betichting sub B).

3.
Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De oprichting van dergelijke constructies en de stalling van autowrakken blijft strafbaar.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 24 oktober 2005 werd aan beklaagde een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd tot het verbouwen van een langgevelhoeve, gelegen te met als kadastrale omschrijving.

Bij ministerieel besluit van 5 februari 2009 werd deze woning wegens haar architectuurhistorische, haar volkskundige en sociaal-culturele waarde beschermd.

Op 29 januari 2010 werd door de inspectiediensten van RWO vaststellingen gedaan omtrent de stedenbouwkundige toestand.

Er werd vastgesteld dat tegen de linker zijgevel een veranda werd opgericht, afgedekt met een lessenaardak; op het terrein werden 8 autowrakken aangetroffen evenals allerlei bouwmaterialen; er werd tevens een kasseiverharding aangelegd en een gemetselde tuinmuur opgetrokken (stukken 58 en 59).

Beklaagde verklaarde dat de oprichting van de veranda werd beëindigd in het voorjaar 2004.

Deze bewering is in strijd met de gegevens van het strafonderzoek en meer bepaald met de bijlage van proces-verbaal van vaststelling van 11 januari 2005; uit de aan het

proces-verbaal gehechte foto's blijkt dat de bouw van een veranda op dat ogenblik niet werd aangevangen (stukken 61-73).
Evenmin wordt deze veranda opgemerkt op de foto's genomen in datum van 24 oktober 2005.

De misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B zijn bijgevolg bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting en worden door beklaagden niet ernstig betwist.

Deze misdrijven werden gepleegd met hetzelfde opzet, zodat bij toepassing van art. 65 SW. slechts één enkele straf dient te worden opgelegd.

Ter zitting van 7 februari 2012 verzocht beklagde haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen vertonen.
De rechtbank is van oordeel dat ten deze een effectieve bestraffing dient te worden opgelegd: beklagden hebben immers met de bouw van een aantal constructies aangevangen zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning terwijl zij –wegens eerdere inhreken- perfect op de hoogte waren van het feit dat eerst een stedenbouwkundige vergunning dient te worden aangevraagd en bekomen.

Wegens de ernst en de aard van deze feiten en rekening houdende met de houding van beklagde, die spijs een eerdere veroordeling, constructies zonder de noodzakelijke vergunning opricht, dient een strenge bestraffing te worden opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 23 november 2010.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 22 oktober 2010 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een censeluidend advies voor wat betreft de herstellvordering.

Het visueel storend karakter evenals de aantasting van het agrarisch gebied noodzaken de totale afbraak en/of verwijdering van de opgerichte constructies.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB, 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringe **OP TEGENSPRAAK:**

De eerste beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdelicten van toepassing is.

f

Veroordeelt beklagde voor feiten tot een geldboete van 500,00 euro te vermeerderen met 45 opdeclemen (x5,5) en alzo gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdeclemen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,52 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

De tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdeclemen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor feiten tot een geldboete van 500,00 euro te vermeerderen met 45 opdeclemen (x5,5) en alzo gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdeclemen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 86,46 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

*** *** ***

Beveelt beklagden de plaats te herstellen in de vorige staat, hetgeen impliceert:

- de verwijdering van de veranda, mits herstel van dak en dakgoot,
- de verwijdering van de antowrakken,
- de afbraak en de verwijdering van de kassei- en betonharding,
- de afbraak en de verwijdering van de gemetste tuinaurens en omheining - inclusief de vloerplaat en fundering -, de opvulling van de bouwput met zuivere teelaarde,
- de verwijdering van alle bouwmaterialen op het terrein

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een kostenstaat, opgesteld door de overheid die dit vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
06 maart 2012, alwaar zetelden:

Mevrouw _____, ondervoorzitter, enige rechter,
De heer _____, substituant procureur des Konings,
De heer _____, griffier.